

ת"פ 3908/11/14 - מדינת ישראל נגד חביב בן חי

בית משפט השלום בבית שמש
ת"פ 3908-11-14 מדינת ישראל נ' חי

בפני
בעניין: כבוד השופטת מאיה אב-גנים ויינשטיין
מדינת ישראל
באמצעות עוה"ד יצחק חנוך
המאשימה
נגד
חביב בן חי באמצעות עוה"ד חנן רובינשטיין
הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.
2. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 03/04/14, ביחידת דיור בה מתגורר הנאשם, גידל הוא סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 60.10 גרם נטו. הנאשם החזיק ביחידת הדיור כלים לגידול והכנת סמים לרבות, "**ארון קיר אשר מצופה נייר כסף מבפנים, תאורה מיוחדת, מד טמפרטורה, צינורות השקיה, 2 טיימרים, משאבת אוויר, כ(ב)ל חשמל, מיכלי דשן, מברג, פלייר, פטיש, אדנית ריקה, חוט דייג וסכין יפני**" (סעיף 2א לכתב האישום).

במעמד הדיון מיום 11/05/15 אישר הנאשם את עובדת ביצוע העבירה, אך טען ששני אנשים שכנעו אותו לבצע את ההתקנה בביתו, מימנו את הנדרש ואחד מהם התקין את הקונסטרוקציה והביא עמו את כל העצמים.

טיעוני הצדדים לעונש:

3. לטענת המאשימה, המדובר במעבדה לגידול סמים שהוקמה בביתו של הנאשם. למרות שבביתו של הנאשם נתפסו אך כ- 60 גרם סם, הנתון הקובע בעבירות הגידול הוא הפוטנציאל. אין המקרה דומה לאדם המגדל עציץ, אלא המדובר במעבדה. מתחם הענישה ההולם נע בין מספר חודשי עבודות שירות לבין מאסר בפועל. מאחר שהמקרה מצוי ברף הנמוך של המתחם, עתרה המאשימה למאסר קצר בעבודות שירות ולמאסר על תנאי.
4. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולבטל את הרשעתו של הנאשם וזאת, בשים לב לגילו הצעיר, לעובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי ונעדר דפוסי התנהגות עבריינים, אשר לקח אחריות על מעשיו וחסך בזמן שיפוטי. האמור מצטרף לכך שהנאשם נקי מסמים. לגישת ההגנה, מתחם הענישה ההולם נע בין העדר הרשעה ושל"צ, לבין מאסר על תנאי וקנס.

תסקיר שירות המבחן:

5. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 22/10/15, הנאשם הינו רווק בן 23 המתגורר בבית הוריו והנעדר עבר פלילי. לאחר שירותו הצבאי, החל הנאשם לעשן סמים באופן מזדמן עם חבריו. בהמשך ועל מנת לחסוך בעלויות רכישת הסם, החליט לגדלו וזאת, מבלי להבין את חומרת מעשיו. בעקבות ההליך המשפטי, אשר היווה עבורו גורם מרתיע, הבין הנאשם את הבעייתיות במעשיו, הפיק לקחים והפסיק לחלוטין את השימוש בסם. בדיקות שמסר בשירות המבחן העידו על ניקיונו מסמים.

שירות המבחן התרשם שאין המדובר בנאשם בעל נורמות עברייניות או התמכרות הדורשת התייחסות טיפולית. עסקין בבחור צעיר המנהל אורח חיים נורמטיבי ובעל מוטיבציה לנהל אורח חיים חיובי.

בעקבות ההליך הפלילי, פוטר הנאשם מעבודתו כמאבטח וכיום הוא מועסק כעוזר מדביר בחברת הדברה. על מנת שלא לפגוע באפשרויות תעסוקה עתידיות, המליץ שירות המבחן לבטל את הרשעתו ולהטיל עליו צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות.

חוו"ד הממונה על עבודות שירות:

6. בהתאם לחוות דעת שהוגשה מטעם הממונה על עבודות השירות, הנאשם מתאים לעבודות שירות ויכול לבצען במגבלות שפורטו בחוות הדעת.

דין:

שאלת ההרשעה:

7. כלל הוא בדין הפלילי, שאדם שביצע עבירה צפוי להיות מורשע בדין. אין מחלוקת, כי הרשעתו של מי שעבר עבירה פלילית, היא חוליה טבעית הנובעת מהוכחת אשמתו ומממשות את אכיפת החוק באופן שוויוני (ע"פ 9893/06 אסנת אלון לאופר נ' מדינת ישראל. 31/12/07. ראו גם ע"פ 2555/12 חי נחמיאס נ' מדינת ישראל. 09/01/14). עם זאת:

"בנסיבות חריגות ומיוחדות, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי לבין עוצמת הפגיעה הצפויה לנאשם באם יורשע, ובהתחשב במכלול הנתונים הרלבנטיים לעניין, ניתן לעשות שימוש בסמכות אי ההרשעה" (ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' דני קליין. 04/09/07; ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל. פ"ד נב(3) 337, 342).

קרי-הימנעות מהרשעת נאשם שאשמתו הוכחה היא חריג שיופעל במקרים נדירים בלבד, בהם שוכנע בית המשפט כי הפגיעה הקשה שתיגרם לנאשם בעטייה של הרשעה, אינה שקולה כלל ועיקר לתועלת הציבורית שזו תניב.

8. בבואו לשקול האם להימנע מהרשעה, על בית המשפט לאזן בין האינטרס הציבורי לבין נסיבותיו האינדיבידואליות של הנאשם. מחד גיסא- ככל שהעבירה חמורה יותר, הכף תטה לעבר ההרשעה. מאידך גיסא- על בית המשפט לבחון מיהו הנאשם העומד לדין. **"ענישתו של נאשם היא אינדיבידואלית, ובית-המשפט בוחן עניינו של כל נאשם ונאשם ואינו קובע את עונשו אך על-פי מהות העבירה" (הלכת כתב, בעמ' עמוד 2**

(342).

"יש לתת את הדעת לנאשם האינדיבידואלי, לנסיבותיו האישיות המיוחדות, ולהשפעת ההרשעה על חייו, ועל סיכויי שיקומו; יש לקחת בחשבון נסיבות אישיות שונות - גיל, עבר פלילי קודם, ונתונים שונים הקשורים למצבו האישי והבריאותי. יש לבחון את השפעת ההרשעה על עיסוקו המקצועי של הנאשם, ועל מצבו הכלכלי והמשפחתי. בסופו של יום, ניצבת השאלה בכל עוצמתה - האם, בנסיבות המיוחדות של הענין, השיקול האינדיבידואלי, על היבטיו השונים, גובר על השיקול הציבורי-מערכתי הכללי, באופן שהגם שהנאשם ביצע את העבירה בה הואשם, סובלת הנורמה החברתית הכללית את אי הרשעתו בדין" (ע"פ 9893/06 אסנת אלון לאופר נ' מדינת ישראל. 31/12/07).

9. עבירת גידול סמים היא עבירה חמורה. בסעיף 6 לפקודת הסמים נמנית עבירת הגידול עם עבירות של ייצור סם מסוכן, הפקתו ומיצויו, כאשר הרציונל העומד מאחורי העבירה הוא למנוע הכנסת סם חדש למערכת ההפצה הכוללת, שכן אין לדעת לאן יגיע הסם ומה יעודו. "האמור לעיל מביא למסקנה חד משמעית כי סיום הליך בדרך של אי הרשעה כאשר מדובר במעבדת סמים יהיה חריג שבחריגים" (עפ"ג (ת"א) 4706-10-15 מדינת ישראל נ' עמרי מסרי. 23/11/15).

10. לאמור מצטרפים דברי כב' השופט דנציגר בע"פ 3820/09:

"צדקה המערערת אף בטענתה כי בעבירות סמים, נסיבות אישיות אינן אלא גורם משני בלבד... כך גם נקבע כי גם היעדר עבר פלילי וחיים נורמטיביים אינם מצדיקים חריגה מרחיקת לכת ממדיניות הענישה המקובלת בסוג זה של עבירות, שכן יש ליתן משקל בכורה לשיקולים הציבוריים ומשקל יחסית קטן לנסיבותיו האישיות של העבריין... בית משפט זה חזר והדגיש כי בעבירות סמים נסוגים השיקולים האישיים של העבריין מפני שיקולי הנזק הקשה שהשימוש בסם מביא על המשתמשים בו" (ע"פ 3820/09 מדינת ישראל נ' חיים אוחיון. 06/09/09).

11. ב"כ הנאשם הפנה לת"פ (ת"א) 9050-04-13 מדינת ישראל נ' פלוני, במסגרתו על אף שהנאשם הודה בארבע עבירות של סחר בסם, בית המשפט נמנע מהרשעתו. אלא שנסיבות ת"פ 9050-04-13, שונות. המדובר היה ברכישת ומכירת סם למכריו של הנאשם בעבודה, "כאשר הנאשם למעשה מבצע שליחות, לפי גרסה אחת, או את התורנות שלו, לפי גרסה מקלה יותר". הרקע לביצוע העבירות היה "מלחמת העולם שהתחוללה בביתו ובנפשו של הנאשם, אגב אותו הליך גירושין קשה". בית המשפט התרשם שהרשעת הנאשם עלולה לגרום לאובדן תעודת העיתונאי שברשות הנאשם, לקטיעת הקריירה שלו במיזם לימודי הסאונד, הגברה ותאורה במכללת רופין, ואף למנוע מהנאשם את האפשרות לבקר את בתו בארצות הברית. בית המשפט סבור היה, "כי הפוטנציאל העצום, גם אם לא יתממש בכל הנבואות הקודרות דלעיל, בטח ובטח אם יתקיים חלילה בכל אותם המישורים, עלול להפיל את השמיים על ראשו של הנאשם". על אף חומרת סעיפי האישום בהם הודה הנאשם בת"פ 9050-04-13, נסיבות ביצוע העבירה, כמו גם הנזק לנאשם מעידים על שמדובר, כדברי בית המשפט, "בחריג שבחריג", "מקרה יוצא דופן, אם ביחס לאישיותו של הנאשם, ובעיקר ביחס לנזק העצום וה"מרחבי" שעלול להיגרם לו, הן במישור התעסוקה והן במישור המשפחה".

בעפ"ג (מחוזי חיפה) 28110-10-15 מדינת ישראל נ' עידן דוד, דובר אמנם על גידול וייצור סמים במעבדה ביתית

בהיקף של 3,600 גרם, אך המדובר במקרה שאינו מעיד על הכלל ועל ההלכה הפסוקה.

12. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בתסקיר שרות המבחן אשר הוגש בעניינו של הנאשם, לא שוכנעתי כי מקרה זה נמנה בגדר אותם "חריגים שבחריגים" או שמתקיימות הנסיבות המיוחדות המצדיקות הימנעות מהרשעת הנאשם. אף אם אניח לטובתו של הנאשם כי הוא שינה מאורחות חייו, הרי שעדיין לא שוכנעתי כי מתקיימים בעניינו יתר התנאים הנדרשים כדי להורות על ביטול הרשעתו.

13. העבירה בה הורשע הנאשם בנסיבותיה, לא מאפשרות ביטול ההרשעה מבלי לפגוע בשיקולי אמון הציבור, הגמול וההרתעה. על חומרת העבירה בה הורשע הנאשם ניתן ללמוד מהעונש המרבי שהמחוקק ראה לקבוע לצידה - 20 שנות מאסר. בתי-המשפט עמדו על הצורך לבלום את התפשטות נגע הסמים בחברה, בין היתר על-ידי אכיפת הדין כנגד העוסקים בגידול סמים ובהפקתם. ביטול ההרשעה עלול להעביר מסר שגוי לפיו ניתן להקל ראש במעשיו של הנאשם. בשל חומרת מעשיו, אין הנאשם עומד בתנאי הראשון של הלכת כתב.

יתרה מכך, לא שוכנעתי כי נימוקי ההגנה ולפיהם, ההרשעה עלולה לפגוע בתעסוקתו העתידית של הנאשם, מצדיקים הימנעות מהרשעה. נקודת המוצא היא כי על ההגנה לשכנע כי הרשעה בדין תוביל ליצירת נזק קונקרטי וממשי בשיקומו או בעתידו של הנאשם, המועסק כיום כעוזר מדביר בחברת הדברה. בלשונו של כב' השופט שהם:

"...יש להתייחס לנזק המוחשי-קונקרטי העלול להיגרם למבקש, ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיות, לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד. קבלת גישתו זו של המבקש, תחייב את בית המשפט להידרש לתרחישים תיאורטיים, שאין לדעת אם יתממשו בעתיד, ולא ברור כלל עד כמה תהיה להרשעה בדין השפעה על היתכנותם של אותם תרחישים" (רע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל (01/01/13)).

14. לנוכח מכלול האמור, אין מקום לביטול הרשעתו של הנאשם.

מתחם העונש ההולם:

15. העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין, תשל"ז-1977. להלן: "חוק העונשין").

16. אין צורך להכביר מילים בנוגע לחומרה הרבה הכרוכה בעבירות הסמים. פקודת הסמים המסוכנים נחקקה על מנת להגן על ערכים חברתיים מרכזיים ובראשם החובה להגן על שלומו של הציבור, על בריאותו, על בטחונו האישי ועל רכושו. עבירות הסמים פוגעות פגיעה קשה לא רק במשתמשים בסם, אלא גם בבני משפחתם, חברים ומכריהם וכן בציבור בכללותו, אשר הופך לא פעם קורבן לעבירות רכוש ואלימות המבוצעות לצורך מימון ההתמכרות. עמדת בית המשפט העליון וכן העובדה שהמחוקק קבע לצד עבירות הגידול עונש מאסר של עד 20 שנה, מלמדים על כך שמדובר בערך חברתי מהמעלה הראשונה. **"מתחם הענישה בעבירה של גידול סם מתחיל מעונש מאסר בפועל"** (עפ"ג (ת"א) 31126-05-14 מדינת ישראל נ' יהודה חריט. 12/01/15)

17. בתי המשפט קבעו בשורה ארוכה של פסקי דין, כי נגע הסמים פשה בארצנו כמגיפה ומשכך, מצווים בתי המשפט לתרום את חלקם במלחמה בנגע זה באמצעות הטלת עונשים מרתיעים:

"דומה שמעבדות הסם הפכו למכת מדינה. נראה שהקלות שבגידול הסם, הביטחון היחסי באי חשיפת העבירה כאשר מדובר בפעילות בתוך תחומי הבית והפוטנציאל הגלום בה, משמשים קרקע נוחה להפיכתה לנפוצה. נפישות העבירה מחייבת אמירה ברורה ונורמטיבית של בתי משפט העוסקים בתחום זה" (עפ"ג (ת"א) 42358-10-14 אבי גיא נ' מדינת ישראל. 18/02/15).

18. בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירה שביצע הנאשם, יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בענייננו, מידת הפגיעה בערך המוגן הינה ממשית וזאת בהתחשב בעובדה כי הנאשם הקים מעבדת סמים ביתית והחזיק ברשותו מגוון כלים לייצור סם.

"נראה כי התופעה של מעבדות סמים הפכה להיות "להיט". העבירה הפכה להיות נפוצה ומצדנו נוסף, גם נפוצה שהרי גלום בה פוטנציאל סיכון רב ביותר. גידול הסמים כנראה הוא קל ופשוט יחסית ושמה עובדה זו מעודדת אנשים רבים לעסוק בגידול הסם" (עפ"ג (ת"א) 24376-07-14 אדי עמר נ' מדינת ישראל. 18/02/15).

19. למעשים המפורטים בכתב האישום קדם תכנון מוקדם והשקעת זמן ומשאבים. יכולתו של הנאשם להבין את מעשיו ואת הפסול שבהם לא נגרעה וכך גם יכולתו להימנע מביצוע העבירה שבוצעה ביחידת הדיור בה הוא מתגורר.

"כאשר בעבירות סמים עסקינן, על בית המשפט לנקוט ביד קשה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים מפני ביצוען. כפי שנאמר בע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.6.2010): "הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריינין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים [...] מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרת הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים" (ראו גם: ע"פ 3623/13 ברון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.11.2014); ע"פ 4597/13 פיצו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.9.2014))" (רע"פ 4512/15 אברהם הרוש נ' מדינת ישראל. 06/07/15).

"המתחם הנכון, כפי שאמרנו בכמה וכמה תיקים ושצוטט בהודעת הערעור, צריך לעמוד על תקופה שתחילתה במאסר שנישא מאחורי סורג ובריה ולא במאסר שנישא בעבודות שירות" (עפ"ג (ת"א) 12819-11-15 מדינת ישראל נ' גיא בן-צבי. 16/12/15).

עם זאת, בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב. חומרת הענישה משתנה ממקרה למקרה, בהתאם לכמות הסם שהנאשם הורשע בגידולו, מידת התחכום שנדרשה לשם גידול הסם, מטרת הגידול ונסיבותיו האישיות של הנאשם:

19.1. רע"פ 4512/15 אברהם הרוש נ' מדינת ישראל (06/07/15) - מעבדת סמים בה נתפסו שתילי קנבוס במשקל כולל של 283.34 גרם נטו. על הנאשם נגזרו 7 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

- 19.2. רע"פ 4512/15 אברהם הרוש נ' מדינת ישראל (06/07/15)- 7 חודשי מאסר ועונשים נלווים נגזרו על נאשם שהודה בהקמת מעבדה לייצור סם מסוג מריחואנה, בה גידל 378 שתילי צמח קנבוס, במשקל כולל של 283.34 גרם נטו.
- 19.3. עפ"ג (ת"א) 12819-11-15 מדינת ישראל נ' גיא בן-צבי (16/12/15)- הנאשם הורשע בהפעלת מעבדת סמים בדירה וגידול 2,050 גרם קנבוס. על הנאשם הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל, חמישה חודשי מאסר על-תנאי, צו מבחן למשך שנה וקנס בסך 5,000 ₪.
- 19.4. בעפ"ג (מרכז) 33896-04-14 זוארץ נ' מדינת ישראל (24/06/14) הורשע הנאשם בהתקנת מעבדת סמים ביחד עם אחרים, בה החזיק וגידל 257 שתילים מסוג קנבוס במשקל של כ- 9.4 ק"ג וכן החזיק בכמות נוספת של סם במשקל של 669.65 גרם. על הנאשם נגזרו 8 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי הפחית מתקופת המאסר את ימי מעצרו של המערער ואת גובה הקנס.
- 19.5. עפ"ג (מרכז) 52810-07-10 חזי עזריה נ' מדינת ישראל (21/12/10)- המערער גידל במעבדה ביתית 38 שתילי סם מסוג קנבוס במשקל של 1.180 ק"ג נטו, החזיק חשיש במשקל 277.29 גרם נטו, ו"חגיגת" במשקל 94.66 גרם. בעקבות ערעור שהגיש הנאשם, הקל בית המשפט המחוזי בעונשו לנוכח הליך גמילה מוצלח שעבר וכדי לעודדו להמשיך בדרכו החיובית, והעמידו על 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.
- 19.6. רע"פ 6987/13 אנטוני אברמוב נ' מדינת ישראל (21/10/13)- נאשם הורשע בגידול, ייצור והכנת סמים מסוכנים, החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית, החזקת כ- 10 ק"ג של סמים שלא לצריכה עצמית ונהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה תקף וללא ביטוח. על הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך 7,500 ש"ח, פסילת רישיון הנהיגה למשך שנה ושישה חודשי פסילה על תנאי.
- 19.7. עפ"ג (ת"א) 31126-05-14 מדינת ישראל נ' יהודה חריט (12/01/15)- נאשם הורשע בגידול סם מסוג קנבוס במשקל כולל של כ- 763 גרם במעבדה ביתית. ערכאת הערעור החמירה בעונשו של הנאשם והשיתה עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר מותנה וקנס בסך 5,000 ₪.
- 19.8. עפ"ג (ת"א) 4706-10-15 מדינת ישראל נ' עמרי מסרי (23/11/15)- נאשם הורשע בגידול סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של כ- 687 גרם, החזקת קנבוס במשקל 101.56 גרם וחשיש במשקל 72 גרם לצריכה עצמית. הנאשם הועמד במבחן של שנה וכן חויב לבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 120 שעות.
- 19.9. בת"פ (טב') 21719-01-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת טבריה נ' אברהם פרץ (20/12/15), הורשע נאשם בגידול שתילי סם מסוכן מסוג קנבוס במעבדה ביתית ובמשקל של 85.16 גרם נטו. בנוסף החזיק הנאשם בביתו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 305.85 גרם נטו. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי ועונשים נלווים.

19.10. בת"פ (י-ם) 5119-09-13 מדינת ישראל נ' אברהם לישנר (06/05/15) - הורשע נאשם בגידול סם מסוג קנבוס במשקל 246.47 גרם נטו במעבדה ביתית והחזיק סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 2.5 גרם נטו. שיקולי שיקום הובילו לגזר דין מקל באופן יחסי, 210 שעות של"צ וצו מבחן.

19.11. בת"פ (ראשל"צ) 13336-05-15 מדינת ישראל נ' גיא אלכסנדר ווסרדמ (03/03/16) הודה הנאשם בכך שגידל בביתו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 868.60 גרם והחזיק סמים מסוג קנבוס בתפזורת במשקל כולל של כ- 125 גרם. על הנאשם הוטלו שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

20. לאור כל האמור לעיל, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, מידת הפגיעה בהם, התכנון שהיה כרוך בביצוע העבירה, חלקו של הנאשם בהקמת מעבדה ביחידת הדיור שלו, הנזק שצפוי להיגרם מהכנסת סם חדש למערכת ההפצה הכוללת, ומנגד - את ההיקף הקטן יחסית של הסם שגידל (כ- 60 גרם) ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, אני סבורה כי מתחם הענישה ההולם במקרה שלפניי נע בין מאסר קצר אשר במקרים מתאימים יכול וירוצה בעבודות שירות, ועד 6 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

21. בגזירת העונש המתאים, כמפורט בסעיף 40(ב) לחוק העונשין, רשאי בית המשפט להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ובמידה שבה התקיימו, ככל שסבר כי ראוי לתת להן משקל בנסיבות המקרה, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

בחינת הנסיבות ויישומן למקרה בו עסקינן מעלה, כי בהליך הפלילי היה כדי לגרום לפיטורי הנאשם. לזכותו של הנאשם הבאתי בחשבון גם את גילו הצעיר, את העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי או דפוסי התנהגות עבריינים, את נטילת האחריות, הפקת הלקחים וההודאה, אשר היה בהם כדי להביא לחסכון בזמן שיפוטי. בנוסף לאמור הבאתי בחשבון שהנאשם הפסיק את השימוש בסם.

22. מבלי להמעיט מחומרת העבירה בה הורשע הנאשם, שוכנעתי כי בנסיבות המקרה, בהתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, הודאתו, נטילת האחריות והעובדה כי אין לחובתו הרשעות קודמות וכן, לנוכח עמדתה העונשית של המאשימה, מצוי הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה וניתן בענייננו להסתפק במאסר אשר ירוצה בעבודות שירות, בצירוף מאסר מותנה.

23. לנוכח מכלול האמור, מצאתי לגזור על הנאשם את העונשים שלהלן:

23.1.30 ימי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב ביום 12/06/16 עד השעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות במחוז מרכז. מידה ויהיה צורך בשינוי מקום ההשמה או מועד תחילת ריצוי העונש, הדבר יעשה ע"י הממונה על עבודות השירות, ללא צורך בצו שיפוטי נוסף.

23.2.30 ימי מאסר על תנאי. הנאשם לא ירצה עונש זה, אלא אם יעבור תוך תקופה של שנתיים ממועד שחרורו עבירת סמים מסוג פשע.

ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים (סמים), בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ט אדר ב' תשע"ו, 29 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.